

วินัยและการรักษาวินัย

ภาคสารบัญญัติ

ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล
จังหวัดเชียงใหม่ เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับ
วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย
พ.ศ.๒๕๕๘

ประกาศ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ (แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๓ พ.ศ.
๒๕๖๓)

โดย ดำรงค์ชัย ไชยมงคล นิตกร ชำนาญการพิเศษ

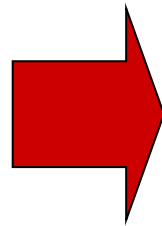
ความหมายของวินัย

วินัย คือ

ระเบียบ กฎเกณฑ์

แบบแผนความประพฤติ

ต้องยึดถือหรือปฏิบัติ

ข้าราชการต้อง

- ซื่อสัตย์สุจริต
- ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่
- รักษาความลับ
- ปฏิบัติตามคำสั่ง
- รักษาชื่อเสียง

ฯลฯ

จุดมุ่งหมายและขอบเขตของวินัยข้าราชการ

1. เพื่อให้ราชการดำเนินไปด้วยดี
มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อความเจริญ ความสงบเรียบร้อย
ของประเทศชาติ
3. เพื่อความผาสุกของประชาชน
4. เพื่อสร้างภาพพจน์ชื่อเสียงที่ดี
ของทางราชการ

หลักการดำเนินการทางวินัย

1. มีการกำหนดนโยบายและวิธีการที่ชัดเจน
2. การให้ทุกคนรับรู้ในกฎเกณฑ์
3. มีข้อพิสูจน์ได้
4. มีความเสมอภาคในการปฏิบัติ
5. การพิจารณาปัจจัยแวดล้อม

โทษทางวินัยมี 5 สถาน คือ

- 1. ภาคทัณฑ์
- 2. ตัดเงินเดือน
- 3. ลดขั้นเงินเดือน
- 4. ปลดออก
- 5. ไล่ออก

1.กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง คือ ไล่ออก ปลดออก ซึ่งหากมีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

2.กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง คือ ลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน ภาคทัณฑ์

3.กระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดโทษ ให้ทำทัณฑ์บนหรือว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือได้

ที่ มท (ร.ร.ร. ๗ ๖ ๒๙)
มท. ๐๓๑๓.๓/๑ ๒๒๕

สำนักงาน ก.จ., ก.ท., ก.อบต.
กรมการปกครอง ถนนอิษฎางค์
กทม. 10200

30 สิงหาคม 2545

เรื่อง การกำหนดมาตรฐานทั่วไปเรื่องมติดคนะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการพลเรือน
และการนำแนวทางการดำเนินการทางวินัยที่ ก.พ. ได้เคยสั่งการมาใช้กับข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

เรียน ประธาน ก.จ.จ., ก.ท.จ., ก.อบต. จังหวัด ทุกจังหวัด และประธาน ก.เมืองพัทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ แบบเฉพาะหน้าไป เรื่องการนำมติดคนะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยนำมาใช้กับ

ก.จ.จ., ก.ท.จ., ก.อบต.จังหวัด, และ ก.เมืองพัทยา คาเนินการดังนี้

1. นำมาตรฐานทั่วไป เรื่องการนำมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการพลเรือน ยกร่างเป็นประกาศหลักเกณฑ์ ของ ก.จ.จ., ก.ท.จ., ก.อบต.จังหวัด และ ก.เมืองพัทยา เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ ภายใต้เงื่อนไข ดังนี้

1.1 กรณีประกาศหลักเกณฑ์ ของ ก.จ.จ., ก.ท.จ., ก.อบต.จังหวัด และ ก.เมืองพัทยา ดังกล่าว มีเนื้อหาและข้อความเช่นเดียวกับมาตรฐานทั่วไปถือว่า ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ได้ให้ความเห็นชอบแล้ว และให้ประกาศใช้หลักเกณฑ์ดังกล่าวได้

1.2 กรณีประกาศหลักเกณฑ์ ของ ก.จ.จ., ก.ท.จ., ก.อบต.จังหวัด, และ ก.เมืองพัทยา มีเนื้อหาหรือข้อความแตกต่างจากมาตรฐานทั่วไป ให้เสนอ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนประกาศใช้บังคับ

2.ให้นำข้อหารือของ ก.ท. เกี่ยวกับแนวทางการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการพลเรือน ซึ่งมีอยู่แล้วและจะมีขึ้นในภายหน้าไปเป็นแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

อำนาจการสั่ง

ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัยการให้ออกจากราชการการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๕ ให้เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง และเป็นธรรม กอปรกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวนและการลงโทษทางวินัยให้เหมาะสมกับลักษณะการบริหารและอำนาจหน้าที่ของเทศบาล แต่จะต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานกลางเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๒๓วรรคหกแห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้ประกาศมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการ

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัยพ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัยการให้ออกจากราชการการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๔ ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้

พนักงานเทศบาล ให้หมายความรวมถึง พนักงานครูเทศบาลและบุคลากรทางการศึกษา ในเทศบาลนั้นด้วย

คู่กรณี หมายความว่า บุคคลผู้มีเหตุทะเลาะวิวาท ร้องเรียน ฟ้องร้องซึ่งกันและกัน หรือ เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรส เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ เป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายใน สามชั้นเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือ ผู้แทนหรือตัวแทน เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ เป็นนายจ้าง ของคู่กรณี หรือเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาซึ่งมีสภาพ ร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นธรรม

ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงราย

เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงราย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ ให้เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง และเป็นธรรม กอปรกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลกำหนดหลักเกณฑ์

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงราย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงราย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ ตั้งแต่ข้อ ๑ - ข้อ ๘๒

(๒) ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงราย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๗

(๓) ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงราย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข

คำว่า “ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย”

ไม่มีผลต่อการเลื่อนขั้นเงินเดือน/เลื่อนระดับ

๑. นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นมา
เลื่อนได้ทั้งขั้นเงินเดือนและระดับ

๒. สำหรับตำแหน่งนักบริหารงานของเทศบาล
ยังมีปัญหาเรื่อง “เลื่อนระดับ”

หมายเหตุ . ส่วนการถูกฟ้องคดีต่อศาลไม่กระทบต่อ
การเลื่อนใด ๆ เลย

ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัด.... หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน.....

ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเชียงใหม่
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล
เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ ประกอบกับมาตรา ๒๕ วรรคเจ็ด แห่งพระราชบัญญัติ

เพจ หลักกฎหมายท้องถิ่น ที่น่าสนใจ

ข้อ ๑๕ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลจะนำเอาเหตุที่พนักงานส่วนตำบลผู้ใดถูกแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา มาเป็นเหตุใน
การไม่พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้พนักงานส่วนตำบลผู้นั้นไม่ได้

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่พนักงานส่วนตำบลผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์
และถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือความผิด
ที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมีใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ
ความผิดลหุโทษ และเป็นการถูกลงโทษจากการกระทำผิดเดียวกัน ถ้าถูกสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนมาแล้ว
เพราะเหตุที่ถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษ จะสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนซ้ำอีก
ครั้งหนึ่งเพราะเหตุจากการกระทำผิดเดียวกันนั้นไม่ได้

วันบังคับใช้

๑ มกราคม ๒๕๕๙

เป็นต้นไป ตามข้อ ๒.

ฉบับที่ ๓ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

คำนิยาม

พนักงานส่วนตำบล

ให้หมายความรวมถึง พนักงาน
ครูและบุคคลกรทางการศึกษาใน
อบต.นั้นด้วย

คำนิยาม

ตัวการสำคัญ หมายความว่า
พนักงานส่วนตำบลผู้ซึ่ง ชักชวน โน้มน้าว
ล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการ
ใด ๆ อันทำให้พนักงานส่วนตำบลผู้อื่น
จำต้องปฏิบัติตามโดยไม่อาจหลีกเลี่ยง
หรือ ขัดขืนได้

ข้อ ๕

พนักงานส่วนตำบล ต้องรักษา วินัยตามที่กำหนดเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

หมายเหตุ ลูกจ้าง/พนักงานจ้าง มีโทษ ๔ สถาน คือ

๑. ภาคทัณฑ์
๒. ตัดค่าตอบแทน
๓. ลดค่าตอบแทน
๔. ไล่ออก (ไม่มีโทษปลด เพราะไม่มีอำนาจ)

ข้อ ๖

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้อง
สนับสนุนการปกครองระบอบ
ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๗

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่น

(new) การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (จ.๓ พ.ศ.๒๕๖๓)

ข้อ ๗ วรรคหนึ่ง

พนักงานส่วนท้องถิ่น
ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและ
เที่ยงธรรม

ข้อสัตย์

- ปฏิบัติตรงไปตรงมา
- ไม่คดโกง
- ไม่หลอกลวง

สุจริต

- ปฏิบัติด้วยความมุ่งหมายในทางที่ดี
ที่ชอบทำตามทำนองคลองธรรม

เที่ยงธรรม

- ปฏิบัติโดยไม่ลำเอียง

หน้าที่ราชการ พิจารณาจาก

๑. กฎหมายหรือระเบียบ
๒. มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง
๓. คำสั่งหรือการมอบหมายของ
ผู้บังคับบัญชา
๔. พฤตินัย

ข้อ ๗ วรรคสอง

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้
ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการ
ของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือ
ทางอ้อม หาประโยชน์ให้แก่
ตนเองหรือผู้อื่น

องค์ประกอบ ข้อ ๗ วรรคสอง

๑. มีหน้าที่ราชการ

๒. อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจ
หน้าที่นั้น

๓. โดยทางตรงหรือทางอ้อม

หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ข้อ ๗ วรรคสาม

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ
หน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิด
ความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด
หรือปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
ราชการโดยทุจริต เป็นความผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง (ฉ.๓ พ.ศ.๒๕๖๓)

องค์ประกอบ ข้อ ๗ วรรคสาม

๑. มีหน้าที่ราชการ

๒. ปฏิบัติ หรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
โดยมิชอบ

๓. เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
แก่ผู้หนึ่งผู้ใด

๔. เจตนา

ข้อ ๘

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้อง
ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดี
หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ ๙

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการ ด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง

มี ๒ ลักษณะ

๑. ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความ
อุตสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวัง
รักษาประโยชน์
๒. ไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

ประมาณ

- เล่นเล่น เพลอ ลืมสติ

เล่นเล่น

- ขาดความระมัดระวัง

ไม่รอบคอบ

ประมาณเล่นเล่น

- ขาดความระมัดระวัง

ไม่รอบคอบ เพลอ หรือหลงลืม

กฎหมายอาญา

กระทำโดยประมาท

กระทำด้วยความผิดโดยมิได้เจตนา แต่
กระทำโดยปราศจากความรู้ระมัดระวัง
ซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัย
และพฤติการณ์ และผู้กระทำอาจใช้ความ
ระมัดระวังเช่นว่านั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้
เพียงพอไม่

ประเภทเลินเล่อ

- ขาดความระมัดระวัง ไม่รอบคอบ
เพลอ หลงลืม
- มีใช้โดยเจตนา แต่ปราศจาก
ความระมัดระวัง ซึ่งบุคคล
ในภาวะเช่นนั้น จักต้องมี
ตามวิสัย และพฤติการณ์

ฯลฯ

ข้อ ๙ วรรคสอง

องค์ประกอบ

๑. เป็นการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
๒. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

ข้อ ๑๐ วรรคสอง

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดย**จงใจ**

ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของ

ทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือ

นโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้

เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็น

ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติราชการ ให้เป็นไปตาม

- กฎหมาย
- ระเบียบของทางราชการ
- มติคณะรัฐมนตรี
- นโยบายของทางราชการ

โดยไม่เสียหายแก่ราชการ

◆ จงใจ/เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

- เจตนาโดยรู้สึกในการกระทำและประสงค์ต่อผลหรือยอมเล็งเห็นผล
- เจตนากระทำโดยมิได้มุ่งหมายจะให้เสียหายหรือไม่อาจเล็งเห็นผล

ข้อ ๑๑

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

ข้อ ๑๒

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้อง

รักษาความลับของทางราชการ

การเปิดเผยความลับของทาง

ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่

ราชการอย่างร้ายแรง เป็น

ความผิดอย่างร้ายแรง

ความลับทางราชการ

1. ลับที่สุด
2. ลับมาก
3. ลับ

ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้น จะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้วถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิมเป็นหนังสือ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

องค์ประกอบ ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง

๑. มีคำสั่งผู้บังคับบัญชา

๒. ผู้สั่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย

- กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
- กฎหมายการจัดตั้งส่วนราชการโดยเฉพาะ
- พรบ.บุคคลปี ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕

๓. สั่งในหน้าที่ราชการ

- ผู้สั่งมีหน้าที่ราชการและสั่งให้ปฏิบัติราชการ

๔. เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบ

๕. มีเจตนาไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

ขอให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งได้

สั่งในหน้าที่ราชการ

- ผู้สั่งมีหน้าที่ราชการในเรื่องที่สั่ง
- สั่งให้ปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๓ วรรคสอง

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติ
ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งใน
หน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและ
ระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้
เสียหายแก่ ราชการอย่างร้ายแรง เป็น
ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๘

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติ
ราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการห้าม
ผู้บังคับบัญชาเหนือตน **เว้นแต่**
ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้
กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษ
ชั่วคราว

องค์ประกอบ ข้อ ๑๔

๑. เป็นการปฏิบัติราชการ
๒. เป็นการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน
๓. เป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย

ข้อยกเว้น

๑. ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ
๒. ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

ข้อ ๑๕

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่รายงานเท็จ
ต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิด
ข้อความ ซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงาน
เท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๕

องค์ประกอบ

๑. มีการรายงาน
๒. เป็นเท็จหรือปกปิดข้อความซึ่งควร
ต้องแจ้ง
๓. เป็นการรายงานต่อผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๑๖

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ ๑๖

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องถือและปฏิบัติตาม

- ระเบียบของทางราชการ
- แบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ ๑๗

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องอุทิศเวลาของตน
ให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผล
อันสมควรเป็นเหตุให้**เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง** หรือ
ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลา**เกินกว่า**
สิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์
อันแสดงถึง ความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทาง
ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ละทิ้ง

วาง ปล่อย สละ ละเสี

ไม่อยู่ปฏิบัติงานตามหน้าที่

ทอดทิ้ง

ไม่เอาเป็นธุระ ไม่เอาใจใส่

ตัวอยู่แต่ไม่ทำงาน

ข้อ ๑๓ วรรคสอง **เป็นความผิดวินัย**

อย่างร้ายแรง

๑. กรณีที่เกิดความเสียหายแก่ราชการ
อย่างร้ายแรง

๑.๑ ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

๑.๒ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

๑.๓ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ
อย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๓) วรรคสอง (ต่อ)

๒. กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการไปเป็นเวลานาน

๒.๑ ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกัน

เป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน

๒.๒ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

- จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของ

ทางราชการ

ข้อ ๑๘

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องสุภาพ
เรียบง่าย รักษาความสามัคคี และไม่
กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่น
แกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการ
ปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการ
ด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๘

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติต่อ
พนักงานด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

๑. สุภาพเรียบร้อย

๒. รักษาความสามัคคี

๓. ไม่กระทำการกลั่นแกล้งกัน

๔. ช่วยเหลือซึ่งกันและกันใน

หน้าที่ราชการ

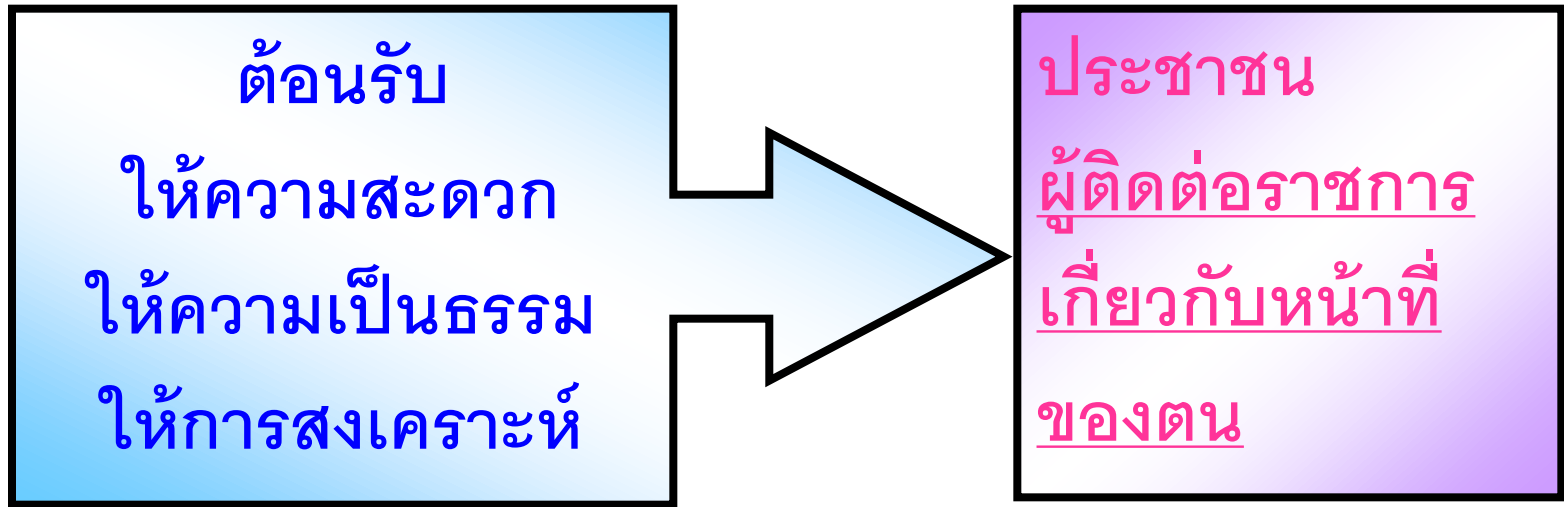
ข้อ ๑๙

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชน ผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้าและด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้อง

โดยไม่ชักช้าและด้วยความสุภาพเรียบร้อย

ห้ามดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่

หรือข่มเหง

ประชาชนผู้ติดต่อราชการ

ดูหมิ่น

ดูถูกว่าไม่ดีจริง ไม่เก่งจริง

เหยียด

ถือเอาว่า ลงเอาว่า

หยาม

ดูหมิ่น ดูถูก

เหยียดหยาม

การกล่าวถ้อยคำ หรือแสดงกิริยา

อาการดูถูกหรือรังเกียจ

กดขี่

- ข่มให้อยู่ในอำนาจ
- ใช้อำนาจบังคับเอา
- แสดงอำนาจเอา

ข่มเหง

- ใช้กำลังรังแก

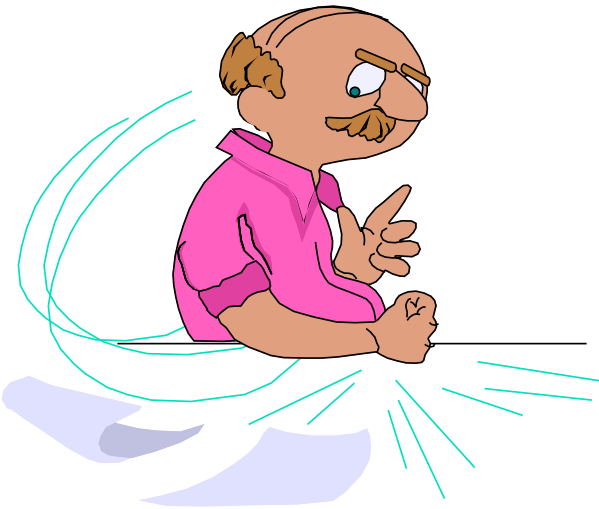
องค์ประกอบ ข้อ ๑๙ วรรคสอง

๑. เป็นการกระทำในฐานะที่เป็นข้าราชการ
๒. ผู้ถูกดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่หรือ
ข่มเหงต้องอยู่ในฐานะประชาชน
ผู้มาติดต่อราชการ
๓. เป็นการดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่
ข่มเหง อย่างร้ายแรง
๔. เจตนาหรือจงใจ

บริการประทับใจ

๑. ยิ้มแย้มแจ่มใส
๒. เต็มใจช่วยเหลือ
๓. ไม่เบื่อกำถาม
๔. พึงความครบถ้วน
๕. รีบด่วนบริการ
๖. อ่อนหวานน่ารัก
๗. ไม่สັกแต่ทำ
๘. น้ำคำไพเราะ
๙. เหมาะสมสถานที่
๑๐. ไม่มีนอกใน

บริการยอดเยี่ยม

๑. ปากหมา	๖. ล้าสมัย
๒. หน้ายักษ์	๗. ไม่น่าชัด
๓. ตักตวง	๘. ปัดสวะ
๔. ถ่วงเรื่อง	๙. ละเลย
๕. เชื่องช้า	๑๐. เฉยชา

ข้อ ๒๐

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

องค์ประกอบ ข้อ ๒๐

๑. กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการ
หาผลประโยชน์

๒. อาจทำให้เสีย

- ความเที่ยงธรรม

- เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่ง
หน้าที่ราชการ

เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่

เกียรติศักดิ์ = ฐานะที่ได้รับการสรรเสริญ

ตำแหน่งหน้าที่อยู่ในฐานะอย่างไร

✧ ครู

✧ ฝ่ายปกครอง

✧ ข้าราชการ

คำนึงถึงความรู้สึกรักของ

✧ ประชาชน สังคม หรือ

✧ ทางราชการ

ข้อ ๒๑

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่เป็น
กรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือ
ดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงาน
คล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วน หรือ
บริษัท

ข้อ ๒๑

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่เป็น

๑. กรรมการผู้จัดการ

๒. ผู้จัดการ

๓. ดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มี

ลักษณะงานคล้ายคลึงกัน

ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ข้อ ๒๒

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติภารกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๒๒

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้อง

๑. วางตนเป็นกลางทางการเมือง
ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและ
ปฏิบัติภารกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน
๒. ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ
ว่าด้วยมารยาททางการเมืองของ
ข้าราชการ

ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้อง
รักษาชื่อเสียงของตน และรักษา
เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่
ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่
กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่า
เป็นผู้ประพฤติชั่ว

ข้อ ๒๓

พนักงานส่วนท้องถิ่น

๑. ต้องรักษาชื่อเสียงของตน
๒. ต้องรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย
๓. โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่ว

ข้อ ๒๓ วรรคสอง

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้ จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็น โทษสำหรับ ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือ ความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่า เป็นผู้**ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง** เป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๓ วรรคสอง

เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑. กระทำความผิดอาญาจนได้รับ

โทษจำคุก

๒. กระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็น

ผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

แนวทางการพิจารณาเรื่อง “ประพฤติชั่ว”

- ฐานะตำแหน่งหน้าที่
- ความรู้สึกของสังคม
- เจตนา

ข้อ ๒๓/๑ new 2563 3 กพ. 63

พนักงานส่วนตำบล ต้องไม่กระทำการอันเป็นการ
ล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ โดยกระทำการ
ประการใดประการหนึ่ง ดังต่อไปนี้ ต่อข้าราชการ
หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วยกัน หรือร่วมปฏิบัติ
ราชการไม่ว่าจะเกิดขึ้นในหรือนอกสถานที่ราชการ
โดยผู้ถูกกระทำมิได้ยินยอมต่อการกระทำนั้น หรือ
ทำให้ผู้ถูกกระทำเดือดร้อนรำคาญ

ข้อ ๒๓/๑ new 2563 3 กพ. 63

(๑) กระทำการด้วยการสัมผัสทางกาย ที่มีลักษณะ
สื่อไปในทางเพศ เช่น การจูบ การโอบกอด การจับ
อวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง เป็นต้น

(๒) กระทำการด้วยวาจาที่สื่อไปในทางเพศ เช่น
วิพากษ์วิจารณ์ร่างกาย พุดหยอกล้อ พุดหยาบคาย
 เป็นต้น

ข้อ ๒๓/๑ new 2563 3 กพ. 63

(๓) กระทำการด้วยอาภักปกริยาที่สื่อไปในทางเพศ เช่น การใช้สายตาลวนลาม การทำสัญญาหรือ สัญลักษณ์ใดๆ เป็นต้น

(๔) การแสดงหรือสื่อสารด้วยวิธีการใดๆ ที่สื่อไปในทางเพศ เช่น การแสดงรูปลามกอนาจาร ส่งจดหมายข้อความ หรือการสื่อสารรูปแบบอื่น เป็นต้น

ข้อ ๒๓/๑ new 2563 3 กพ. 63

(๕) การแสดงพฤติกรรมอื่นใดที่สื่อไปในเพศ ซึ่งผู้ถูกกระทำไม่พึงประสงค์หรือเดือดร้อนรำคาญ

การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามวรรคหนึ่ง อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๔

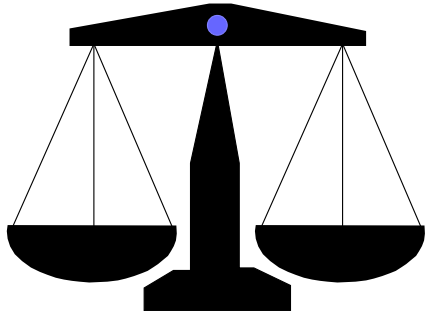
ผู้บังคับบัญชาามีหน้าที่

๑. เสริมสร้างและพัฒนา

๒. ป้องกัน

๓. ดำเนินการทางวินัย

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติโดยไม่สุจริต ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ความผิดทางวินัย

- ไม่มีอายุความ

- การลงโทษต้องดำเนินการตามกฎหมาย
- ผู้สั่งลงโทษต้องเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจลงโทษได้
- สภาพการเป็นข้าราชการ
 - ขณะกระทำผิด
 - ขณะลงโทษ

ข้อ ๒๕ พนักงานส่วนตำบล ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่กำหนดในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จึงต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่กำหนดในหมวด ๘

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๓) ลดขั้นเงินเดือน

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

หลักการพิจารณาความผิด

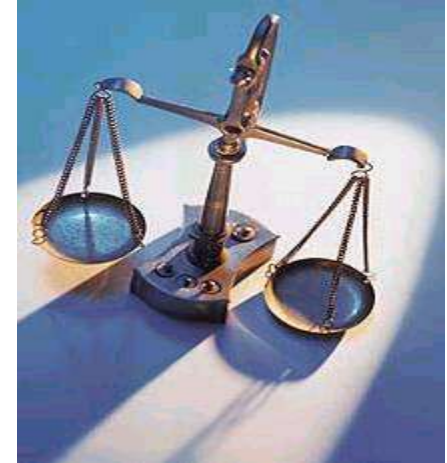
๑. หลักนิติธรรม

๒. หลักมนุษยธรรม

หลักนิติธรรม

คือการพิจารณาตามตัวบทกฎหมาย

- มีบทกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด
- การกระทำเข้าองค์ประกอบ
ความผิดทุกประการ

“การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควร
ได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิด
วินัยอย่างร้ายแรง”

ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

องค์ประกอบ คือ

๑. มีหน้าที่ราชการ
๒. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
โดยมิชอบ
๓. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้
๔. มีเจตนาทุจริต

“การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

องค์ประกอบ คือ

๑. มีการรายงาน
๒. รายงานเป็นเท็จ
๓. รายงานต่อผู้บังคับบัญชา
๔. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ฐานรายงานเท็จ
ต่อผู้บังคับบัญชา

หลักมโนธรรม หมายถึง
การพิจารณาทบทวนให้รอบคอบ
โดยคำนึงถึงความเป็นจริง
ความถูกต้องเหมาะสมที่ควรจะเป็น

การกำหนดโทษ

การพิจารณาวินิจฉัยว่า
ผู้กระทำความผิด
ในแต่ละกรณีสมควร
ถูกลงโทษสถานใด

หลักการกำหนดโทษ

๑. หลักนิติธรรม

๒. หลักมนุษยธรรม

๓. หลักความเป็นธรรม

๔. นโยบายของทางราชการ

๑. หลักนิติธรรมในการกำหนดโทษ

คือ คำนึงถึงระดับโทษตามที่กฎหมายกำหนด

- * ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กำหนดโทษสถานหนัก
- * ความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง กำหนดโทษสถานเบา
- * ความผิดวินัยเล็กน้อย จะงดโทษให้ก็ได้
(ว่ากล่าวตักเตือน ทัณฑ์บน)

๒. หลักมโนธรรมในการกำหนดโทษ

คือ การพิจารณาบททวนให้รอบคอบ โดย
คำนึงถึงความถูกต้อง เหมาะสม ตามเหตุผล
ที่ควรจะเป็น ภายในขอบเขตระดับโทษ ตามที่
กฎหมายกำหนด

เหตุผลประกอบการพิจารณา

- * ลักษณะของการกระทำผิด
- * ผลแห่งการกระทำ
- * คุณความดี
- * การรู้หรือไม่รู้ว่าการกระทำนั้นเป็นความผิด
- * การให้โอกาสแก้ไขความประพฤติ
- * เหตุเบี่ยงหลังการกระทำผิด
- * สภาพของผู้กระทำผิด

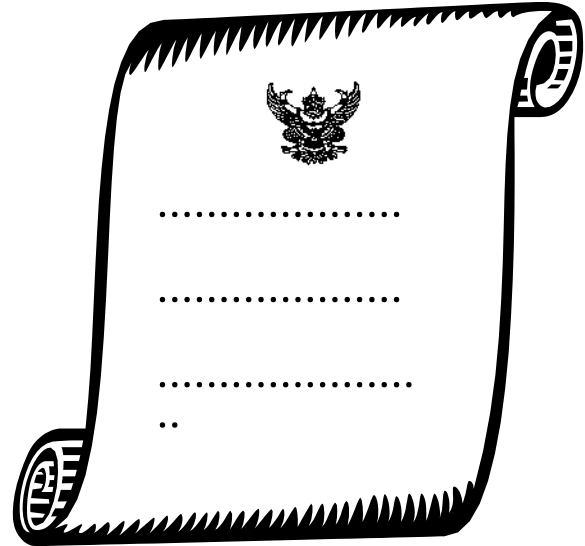
3. หลักความเป็นธรรม

คือ การวางโทษจะต้องให้ได้ระดับเสมอ
หน้ากัน ใครทำผิดก็ต้องถูกลงโทษ

- ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง
- ความผิดอย่างเดียวกัน ควรกำหนดโทษ
เท่ากัน หรือใกล้เคียงกัน

๔. นโยบายของทางราชการใน การลงโทษข้าราชการ

- นโยบายของรัฐบาล
- มติคณะรัฐมนตรี
- มติ ก.พ.
- มติ ก. กลาง
- นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

การดำเนินการทางวินัย

ดำเนินการ อย่างมีอุเบกขา

เคร่งครัด เสมอหน้าและยุติธรรม

มุ่งแก้ไข ใช้แก้แค้นแบบกรรมสนองกรรม

และไม่กระทำ ด้วยโทสะหรืออคติ

วินัย พนักงานจ้าง อปท.

ข้อ 47 พนักงานจ้างมีหน้าที่ต้องปฏิบัติงานตามที่กำหนดในมาตรฐานทั่วไปนี้ ตามที่เทศบาลกำหนด และตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

ข้อ 48 พนักงานจ้างต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดตามที่กำหนดไว้เป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของพนักงานเทศบาล ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล ที่คณะกรรมการ พนักงานเทศบาลกำหนดไว้

วินัย พนักงานจ้าง อปท.

“ข้อ ๔๘ วรรคสอง พนักงานจ้างผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง พนักงานจ้างผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย ซึ่งมี ๔ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดค่าตอบแทน
- (๓) ลดค่าตอบแทน
- (๔) ไล่ออก”

วินัย พนักงานจ้าง อปท.

ข้อ 49 การกระทำความผิดดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(1) กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

(2) จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือเงื่อนไขที่กำหนดให้ปฏิบัติ

จนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(3) ปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่อจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย

อย่างร้ายแรง

วินัย พนักงานจ้าง อปท.

- (4) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญา หรือขัดคำสั่ง หรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามข้อ 47 จนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (5) ประมาทเลินเล่อจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (6) ละทิ้งหรือทอดทิ้งการทำงานเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าเจ็ดวัน
- (7) ละทิ้งหรือทอดทิ้งการทำงานจนทำให้งานไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (8) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือกระทำความผิดอาญาโดยมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือหนักกว่าโทษจำคุก
- (9) การกระทำอื่นใดที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนดว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

วินัย พนักงานจ้าง อปท.

ข้อ 50 เมื่อมีกรณีพนักงานจ้างถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกเทศมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนโดยเร็ว และต้องให้อีกโอกาสพนักงานจ้างที่ถูกกล่าวหาชี้แจงและแสดงพยานหลักฐาน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในกรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่าพนักงานจ้างผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกเทศมนตรีรายงานคณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณา แต่ถ้าไม่มีมูลกระทำผิดให้สั่งยุติเรื่องและรายงานคณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติประการใด ให้นายกเทศมนตรีปฏิบัติตามมตินั้นภายในเจ็ดวัน นับแต่วันรับทราบมติ แต่ถ้าไม่มีมูลกระทำความผิดให้สั่งยุติเรื่อง

หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนพนักงานจ้างตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานเทศบาล ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลโดยอนุโลม

วินัย พนักงานจ้าง อปท.

ข้อ 51 ในกรณีที่ปรากฏว่าพนักงานจ้างกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้นายกเทศมนตรี หรือผู้บังคับบัญชาของพนักงานจ้างที่ได้รับมอบหมาย สอบสวนให้ได้ความจริงและยุติธรรมตามวิธีการ ที่เห็นสมควร

“ข้อ ๕๑ วรรคสอง กรณีที่ผลการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ปรากฏว่าพนักงานจ้างผู้นั้น กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือผู้บังคับบัญชาของพนักงานจ้างที่ได้รับ มอบหมายพิจารณาสั่งลงโทษพนักงานจ้างผู้นั้น ในสถานโทษและอัตราโทษ ดังนี้

(๑) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดค่าตอบแทนครั้งหนึ่ง ไม่เกิน ๕% และเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน หรือลดค่าตอบแทนครั้งหนึ่งไม่เกิน ๔%

(๒) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดค่าตอบแทนครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕% และเป็นเวลาไม่เกินสองเดือน

(๓) ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าส่วนราชการ สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดค่าตอบแทน ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕% และเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งเดือน

(๔) หัวหน้าฝ่ายหรือหัวหน้างานสั่งลงโทษภาคทัณฑ์”

นายดำรงชัย ไชยมงคล
นิติกรชำนาญการพิเศษ

วินัย พนักงานจ้าง อปท.

การสั่งลงโทษตามวรรคสอง ให้สั่งลงโทษตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษ ตัดเงินเดือน

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บน เป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

เมื่อได้มีการสั่งลงโทษหรือทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือน หรือสั่งยุติเรื่อง กรณีไม่มีมูลกระทำผิด ให้รายงานคณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณา เมื่อคณะกรรมการ พนักงานเทศบาลมีมติประการใด ให้นายกเทศมนตรีปฏิบัติตามมตินั้น ภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบมติ

วินัย พนักงานจ้าง อปท.

ข้อ 52 การพิจารณาเกี่ยวกับรายงานตามข้อ 50 และข้อ 51 และการสั่งลงโทษแบบคำสั่งลงโทษให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานเทศบาล ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล โดยอนุโลม

วินัย พนักงานจ้าง อปท.

หมวด 8

การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

ข้อ 53 พนักงานจ้างผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัย หรือเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือเกิดความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ โดยให้นำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมาใช้โดยอนุโลม

นายดำรงชัย ไชยมงคล
นิติกร ชำนาญการพิเศษ